

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722204333
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6722204333.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Klaudie Koskovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. W., nar. XX. XX. XXXX, t.č. bytom ako matka, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov: T. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XX, XXX XX V., t. č. bytom D., J. K. V., štátne občianstvo SR, právne zastúpenej Mgr. Zuzanou Klúzovou, advokátkou, so sídlom vo Zvolene Námestie SNP 27, IČO: 52 164 101 a otca: W. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XX, XXX XX V., štátne občianstvo SR, právne zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 41, Zvolen, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/130/2022-30 zo dňa 19. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/130/2022-30 zo dňa 19. októbra 2022 v napadnutom výroku I., II. p o t v r d z u j e a v závislom výroku V. z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Zvolen (ďalej ako „súd prvej inštancie“, alebo „okresný súd“) výrokom I. neodkladným opatrením nariadil otcovi W. W., nar. XX. XX. XXXX, aby odovzdal maloleté dieťa Y. W., nar. XX. XX. XXXX, do dočasnej osobnej starostlivosti matky T. W., nar. XX. XX. XXXX, ktorá je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť a výchovu maloletého dieťaťa, v bežných veciach maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom II. súd uložil otcovi W. W. povinnosť prispievať na výživu maloletého Y. W., nar. XX.XX.XXXX, sumou 100,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc dňom doručenia uznesenia k rukám matky. Výrokom III. v prevyšujúcej časti súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom IV. súd uložil matke povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať na súd návrh vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Výrokom V. súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania o neodkladnom opatrení tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnej veci právna zástupkyňa matky maloletého dieťaťa doručila dňa 14. 10. 2022 na tamjší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Návrhom sa domáhala zverenia maloletého syna do jej osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti pre maloletého syna v sume 150,- Eur mesačne, s tým, aby neodkladné opatrenie trvalo do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že s manželom, otcom maloletého dieťaťa, manželstvo uzavreli dňa XX. XX. XXXX vo D.. Manžel sa toho času voči nej správa neprimerane, neustále ju kontroluje, sama nemôže ísť do spoločnosti, stretávať sa ľuďmi, bráni jej dokonca v stretávaní s rodičmi. Hádky sú u nich na bežnom poriadku, pričom nejde o bežné hádky, ale o hádky intenzívne, keď manžel rozbíja veci v dome, vyhráža sa jej, ponižuje ju. Dňom 11. 10. 2022 matka spolu so synom opustila spoločnú domácnosť. Keďže stav spolužitia s manželom bol natoľko zlý, že konaním manžela mohlo dôjsť k spáchaniu trestného

činu, s oznámením sa obrátila na orgány činné v trestnom konaní. Už v minulosti, v roku 2019 podala návrh na rozvod manželstva, pretože manžel voči nej páchal násilie. Manžel ju však poprosil o obnovu manželského spolužitia a navštevovanie manželskej poradne, presvedčil ju, že sa jeho správanie zmení, a preto zobrala návrh na rozvod manželstva späť. Po narodení syna zameral dominantné správanie z manželky voči synovi, keď syn musí väčšinu času tráviť iba v V., je problém, ak s ním matka navštevuje kurz plávania alebo cvičenia vo D.. Posledné 3 mesiace manželského spolužitia boli pre navrhovateľku nezniesiteľnými. Niesli sa v znamení každodenných hádok, manžel manželke vyčítal jej neschopnosť, ponižoval ju a dialo sa tak pred očami syna. Manželovi oznámila, že spolužitie už nie je možné a mali by sa rozísť a rozvieť, čo uvedené manžel odmietol a oznámil jej, že ak sa o to pokúsi, syna už nikdy neuvidí. Zakázal jej odsťahovať sa z V. do D. a v prípade, ak by tak urobila a zobrala so sebou syna, vyhrážal sa jej smrťou. Manžel vlastní zbrojný preukaz a niekoľko zbraní, ktoré sa nachádzajú v spoločnom rodinnom dome, a preto jeho vyhrážky berie veľmi vážne. Nateraz má navrhovateľka strach o svoj život, ako aj o zdravie syna, ak by ostali v spoločnej domácnosti s manželom. Skutočnému záujmu manžela o syna neverí, považuje ho iba za zámienku, aby jej mohol ublížiť, ponižovať ju a pokoriť. Dňa 16. 10. 2022 matka súdu oznámila, že 14. 10. 2022 sa skontaktovala s otcom, aby sa s ňou stretol za prítomnosti svedka, kde mu oznámila, že podáva návrh na rozvod manželstva. Manžel sa veľmi rozzúril a zobral jej syna. Má vedomosť, že syn sa nachádza v mieste bydliska manžela a že sa oň starajú rodinní príslušníci zo strany manžela. Manžel sa o vrátení syna odmieta rozprávať. Nakoľko má o syna strach podala na OO PZ Zvolen 14. 10. 2022 oznámenie, pričom o tejto skutočnosti priložila matka potvrdenie.

3. Súd prvej inštancie v ďalšom obsahu odôvodnenia uviedol citáciu ustanovenia § 324 ods. 1, § 326 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 329, § 336 ods. 1, 2, 3 CSP a ust. § 367 ods. 1 zákona č. 161/2015 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj len „CMP“). Uviedol, že sa oboznámil s matkou predkladanými listinnými dôkazmi a po oboznámení sa s obsahom podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, nakoľko za daného stavu boli osvedčené také skutočnosti, ktoré odôvodňovali naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania v zmysle návrhu matky. Súd mal preukázané, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu dosiaľ neboli upravené. Z návrhu vyplýva, že maloletý syn v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bol vo faktickej starostlivosti v jej domácnosti vo D., po tom ako opustila dňa 11. 10. 2022 spoločnú domácnosť v V. a odišla od manžela do D.. Ako hlavný dôvod odchodu od manžela matka uviedla obavu o svoj život, ako aj o zdravie maloletého syna, nakoľko spolužitie s manželom v jednej domácnosti bolo pre ňu nezniesiteľné. Taktiež vyhrážky manžela smerujúce k zabráneniu odchodu matky s maloletým synom zo spoločnej domácnosti. Matka po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdu oznámila, že situácia sa zmenila a dňa 14. 10. 2022 jej otec zobral maloletého syna a nachádza sa s ním v domácnosti v V.. Z obsahu podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z lustrácie v Sociálnej poisťovni pre súd vyplynulo, že doteraz sa o maloletého Y. starala matka, nakoľko maloletý bude mať v decembri len 1 rok. Súd je toho názoru, že starostlivosť o maloletého syna by na tento čas, kým sa nerozhodne vo veci samej, mala zabezpečovať matka maloletého hlavne s prihliadnutím na to, že maloletý je nízkeho veku a za účelom zabezpečenia riadnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa s poukazom, na to, aby maloleté dieťa žilo v pokojnom prostredí, bez hádok rodičov, čo považoval súd za najlepší záujem maloletého dieťaťa vyrastať v stabilnom prostredí, keď najmä vzhľadom na nízky vek maloletého dieťaťa je to nevyhnutné pre jeho psychický a fyzický vývoj, keďže maloletý vyžaduje celodennú starostlivosť. Súd pri rozhodovaní o dočasnom zverení maloletého dieťaťa prihliadol aj na to, že mu okrem bežnej starostlivosti bude potrebné zabezpečiť v prípade potreby aj zdravotnú starostlivosť a uviedol, že je oboznámený i s návrhom na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, ktorý matka podala dňa 14. 10. 2022. Preto súd výrokom I. nariadil otcovi maloletého dieťaťa, aby odovzdal maloleté dieťa Y. W. do dočasnej osobnej starostlivosti matky T. W.. Pokiaľ sa týka rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, súd rozhodol podľa § 366 CMP s poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Súd mal preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú v jednej domácnosti od 11. 10. 2022. Súd výšku výživného určil v sume 100,- Eur, keď pri určení výšky vychádzal z lustrácie v Sociálnej poisťovni, ktorou je zatiaľ preukázaný vymeriavací základ otca naposledy za obdobie august 2022 vo výške 1.039,08 Eur u zamestnávateľa Obec V. a u zamestnávateľa profi Holding, s. r. o., je zatiaľ preukázaný vymeriavací základ otca za obdobie 06/2022 vo výške 1.525,- Eur a súd prihliadol i na to, že má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči dcére K. W., nar. XX. XX. XXXX vo výške 150,- Eur. Zároveň súd vychádzal z toho, že matka maloletého je zrejme na rodičovskej dovolenke s poukazom na vek maloletého, a preto bol toho názoru, že takto určené výživné na tento čas a vzhľadom na potreby maloletého dieťaťa jeho

veku je dostatočné, pričom zodpovedá aj zákonnému ustanoveniu, ktoré upravuje určenie výživného neodkladným opatrením, t. j. v nevyhnutnej miere. Záverom súd prvej inštancie vyslovil, že nariadené neodkladné opatrenie v prejednávanej veci je neodkladným opatrením pred začatím konania vo veci samej, a preto súd v súlade s § 336 ods. 1 CSP uložil navrhovateľke povinnosť v určenej lehote podať návrh vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

4. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu, pričom uznesenie súdu prvej inštancie napadol vo výroku I. a vo výroku II. Odvolanie zdôvodnil poukazom na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), d) a h) Civilného sporového poriadku. Namietal, že napadnuté uznesenie je nielen vecne nesprávne ale aj formálne vadné, zároveň javí všetky znaky arbitrárneho rozhodnutia, ktoré bolo vydané výlučne na základe nepodložených tvrdení matky maloletého dieťaťa a v rozpore so zaužívanou praxou spočívajúcou v daní možnosti kolíznemu opatrovníkovi, vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k návrhu (súd prvej inštancie uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka vydal až po vydaní napadnutého uznesenia). Taktiež namietal, že možnosť vyjadriť sa k podanému návrhu bola upretá i otcovi maloletého dieťaťa, hoci mal súd prvej inštancie vedomosť o tom, že sa o vec zaujíma a napriek tomu, vydal napadnuté uznesenie ani nie 24 hodín potom, ako si bol koncipient právneho zástupcu otca nahliadnuť do spisu. Súd prvej inštancie sa preto v dôsledku vlastného nesprávneho postupu nedozvedel nielen názor otca na vec, ale tiež skutočnosť, že do dňa vydania napadnutého rozhodnutia starostlivosť o maloletého zabezpečoval práve otec, a to v súlade s dohodou matky maloletého, ktorá ho o to požiadala a ktorá za tým účelom spracovala a podala všetky potrebné dokumenty k tomu, aby Sociálna poisťovňa dňa 02. 09. 2022 rozhodla o tom, že práve otec má od 16. 06. 2022 nárok na materské. Nie je zrejmé, akú lustráciu v Sociálnej poisťovni súd vykonával, keď sa uvedenú, nesporne podstatnú skutočnosť, nedozvedel a uzavrel, že doteraz sa o maloletého starala matka, čo je záver, ktorý je v hrubom rozpore s objektívnou realitou, keďže platí práve opačné tvrdenie, že starostlivosť o maloletého zabezpečoval otec za pomoci svojej matky v čase keď si plnil povinnosti starostu obce V. (4 h denne). Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia najmä bez relevantných dôvodov, dočasne nie obmedzil, ale „úplne vymazal“ rodičovské práva otca, keďže oprávnenie zabezpečovať osobnú starostlivosť a výchovu maloletého, ale aj zastupovanie maloletého a správu jeho majetku v bežných veciach, zveril výlučne matke. Súd prvej inštancie tak urobil bez toho, aby maloletého zveril do výchovy a starostlivosti matky, hoci to formálne správne matka navrhovala a vytvoril tak veľmi nešťastnú situáciu, kedy nie je rozhodnuté o zverení do starostlivosti iba jedného z rodičov, avšak otcovi bolo napriek tejto skutočnosti nariadené maloletého matke odovzdať a platiť matke sumu výživného. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby postupom podľa § 388 Civilného sporového poriadku uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

6. K odvolaniu otec maloletého dieťaťa pripojil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen, Š. Moyzesa 52, zo dňa 2. septembra 2022 č. 200-012131-CA04/2022, ktorým Sociálna poisťovňa rozhodla, že W. W., nar. XX. XX. XXXX, má nárok na materské od 16. júna 2022 podľa § 30, § 49, § 53 a § 55 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, najdlhšie do uplynutia zákonom stanoveného obdobia nároku na materské vo výške 55,87402500 Eur na deň. K odvolaniu otec tiež pripojil popis skutkových okolností spolužitia otca maloletého dieťaťa s matkou maloletého dieťaťa, v ktorom otec popísal priebeh spolužitia vzťah rodičov maloletého dieťaťa navzájom a spôsob a úroveň výkonu starostlivosti zo strany matky o maloletého.

7. Odvolanie otca k uzneseniu súdu prvej inštancie bolo doručené matke cestou jej právnej zástupkyne dňa 07. 11. 2022 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť v lehote 5 dní.

8. Odvolanie otca bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi - ÚPSVaR Zvolen dňa 20. 10. 2022 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť v lehote 5 dní.

9. Dňa 02. 11. 2022 bolo Okresnému súdu Zvolen doručené písomné podanie otca maloletého dieťaťa, v ktorom uviedol, že súdu predkladá správu o ošetrovaní maloletého na urgentnom príjme, ktorú si vyžiadal potom, čo sa dozvedel, že maloletý má zranenie ľavej nohy. Uviedol, že správa potvrdzuje obavy otca

z nedostatočnej starostlivosti o maloletého, resp. až z neschopnosti matky maloletého sa o tohto riadne postarať. Poukázal na to, že zranenie bolo zjavne vážnejšie, keďže bolo potrebné navštíviť s maloletým urgentný príjem. Ďalej uviedol, že ďalšou znepokojujúcou skutočnosťou je preňho informácia, že matka spolu s maloletým odišla dňa 30.10.2022 do W., pričom nepovažovala za potrebné otca čo i len o tom upovedomiť, nie to ešte si vypýtať jeho súhlas s vycestovaním. Prílohou k uvedenému oznámeniu bola fotokópia lekárskej správy z Nemocnice K. A., Urgentný príjem chirurgický, ošetrojúceho lekára V. F. W. zo dňa 28. 10. 2022.

10. Dňa 14. 11. 2022 sa k odvolaniu otca vyjadрила matka maloletého dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu, ktoré vyjadrenie bolo doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolaciemu. Uviedla, že odvolanie otca považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Má za to, že uznesenie súdu prvej inštancie je zákonné, netrpí žiadnou vadou, je správne spravodlivé a i nevyhnutné. V súdnej veci matka k návrhu pripojila listinné dôkazy, z ktorých podľa jej názoru vyplynula opodstatnenosť návrhu (odchod zo spoločnej domácnosti a tiež predchádzajúce sa správanie otca voči matke), a tiež bola splnená podmienka bezodkladnej úpravy pomerov. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov sa ukázala o to naliehavšia, keď otec matke dňa 13. 10. 2022 zobral dieťa z jej osobnej starostlivosti bez jej súhlasu a odmietal jej ho vydať. Uvedené skutočnosti matka riadne preukázala doplnením potvrdenia o podaní oznámenia na OO PZ Zvolen zo dňa 14. 10. 2022. Dieťa bolo matke vydané až na základe neodkladného opatrenia. Všetky skutočnosti, ktoré matka v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia uvádzala a ktorých sa obávala (že jej otec dieťa zoberie a nebude ho chcieť vrátiť) sa aj reálne naplnili, čím sa iba potvrdila potreba dočasnej úpravy pomerov. Tvrdenia otca, že dieťa mu bolo zverené na základe dohody s matkou (pre účely nároku na materské) sú nepravdivé a nekorešponujú so skutočnosťou. Otec matku po uplynutí jej materskej neustále nútil, aby sa vrátila do práce, aby nedošlo k zníženiu príjmu rodiny. Matka naďalej trvala na osobnej starostlivosti o dieťa, preto súhlasila s tým, že formálne požiada o materské otec. V tejto súvislosti si otec znížil svoj úväzok na polovičný, a súčasne v žiadosti uviedol, že v čase v ktorom pracuje sa bude o dieťa starať jeho matka, t. j. stará matka dieťaťa. Jednalo sa čisto o formálne údaje v žiadosti, avšak v skutočnosti sa o dieťa väčšinu času osobne starala práve matka. Otec sa o dieťa staral v bežné dni tak, že ho zvykol zobrať na prechádzku v kočíku, najmä v doobedňajších hodinách, pričom matka dieťa otcovi vždy riadne pripravila, obliekla a pobalila. Pokiaľ otec tvrdí, že sa o dieťa starala jeho matka, matka maloletého uviedla, že sa jedná o osobu, ktorá bude tento rok mať 70 rokov. Od narodenia maloletého s ním bola len niekoľkokrát na prechádzke, avšak nie je schopná poskytnúť mu dlhodobú starostlivosť. Matka preukázala že na Sociálnej poisťovni dňa 12. 10. 2022 podala žiadosť o odňatie materskej dávky, ktorá bola otcovi priznaná. Navyše dieťa na základe rozhodnutia súdu matke nebolo vydané otcom maloletého, ale dieťa matke vydala švagriná otca K. W.. Otec v tom čase sa v dome nenachádzal a matke nedvíhal telefón. Pre úplnosť uviedla, že od 20. 10. 2022 trvá pokojný stav, kedy je dieťa v osobnej starostlivosti matky, otec sa o dieťa nezaujíma, matku nekontaktuje ohľadom potrieb či zdravotného stavu dieťaťa a ani ohľadom stretávania sa s dieťaťom. O maloletého Y. je toho času riadne postarané. V ostatnom obsahu vyjadrenia matka uviedla ďalší popis skutkových situácií opisujúcich spolužitie s otcom maloletého dieťaťa, zaužívaný spôsob fungovania rodiny a návyky a zvyklosti otca, z ktorého popisu matky vyplýva, že o maloleté dieťa sa v prevažnej miere stará matka maloletého, otec maloletého dieťaťa chodí do práce, vo voľnom čase sa venuje aj svojim koníčkom, avšak na matku a na domácnosť má značné nároky. Dopĺňujúco uviedla, že otec maloletého naliehal na matku, aby chodila do práce, pretože on má v súčasnosti po narodení maloletého syna nižšie príjmy, hrozilo, že rodina bude mať menej peňazí, keď matka bude pracovať menej. O tomto sa hádali pravidelne. V júni 2022 jej skončila materská tak mu sama navrhla, že môže ísť „papierovo“ na materskú on, pričom motivácia boli finančné dôvody, aby mal príjem i z „materskej“ aj z úradu kde pracuje ako starosta. V starostlivosti syna sa ale nič nezmenilo, matka sa o neho bezo zmeny starala stále, len peniaze z materského príspevku poberal on. Od 16.06.2022 mu prišlo materské cca. 8.000,- Eur, ktorú sumu hneď minul. Z týchto peňazí nemala nič ani matka ani maloletý syn. Všetky výdavky na maloletého platila matka z príjmu z firmy, kde pracovala popri materskej. Takisto vo vyjadrení matka maloletého zvýraznila, že nie je pravda, že by bola v minulosti liečená v Psychiatrickej nemocnici v K., bola tam raz hospitalizovaná na pár dní, keď mala 17 rokov, kvôli tomu, že v tom čase mala priateľa, ktorý sa zabil na aute a uvedené nemala z dôvodu nedobrych vzťahov s matkou a otcom s kým zdieľať, na koho sa obrátiť. Matka pripustila, že je pravdou, že sa aktuálne zdržiava s maloletým Y. u svojej mamy, čo ale neznamená, že sa o neho nevie postarať. K mame išla preto, lebo sa bála, aby jej manžel znovu dieťa neuniesol, ak by s ním zostala sama v byte vo D., od ktorého má kľúč. Pred jeden a pol mesiacom to spravil tiež. Vynucoval si od nej, aby mu hovorila, že ho ľúbi, a že chce s ním byť. Keď mu matka povedala, že to tak necíti, veľmi sa rozčúlil, vytrhol jej syna z rúk, do nej sotil a dieťa zobral

so slovami, že on si to vybaví, že matka má len možnosť byť zostat' s nimi ako rodina v V. alebo Y. nemusí mať žiadnych rodičov. Na základe tejto situácie a mnohých ďalších, kedy sa otec maloletého choval ako zmyslov zbavený, sa matka bála v tomto období zostať so synom sama. Poukázala na to, že jej matka má svoju firmu, niekoľkých zamestnancov, je vyťažená a nemá čas sa starať o maloleté dieťa. Pomohla jej asi tak, že bola dvakrát maloletého kočikovať za posledný mesiac. O syna sa teda ďalej výlučne stará matka maloletého počas dňa aj v noci. Navrhla preto uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia potvrdiť ako vecne správne. K vyjadreniu matka pripojila fotokópiu žiadosti o odňatie materského príspevku doručené Sociálnej poisťovni dňa 12.10.2022.

11. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej len „CMP“ a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch I., II., potvrdil ako vecne správne a uznesenie súdu prvej inštancie v závislom výroku V. o trovách konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, keď nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

12. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

14. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

15. Podľa § 360 ods. 2 CMP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie bez návrhu pred začatím konania vo veci samej, začne konanie vo veci samej alebo poučí účastníkov o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej.

16. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu. V tejto lehote súd uznesenie vyhotoví.

17. Podľa čl. 4 CMP súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Ak je účastníkom konania osoba so zdravotným postihnutím, zabezpečí súd účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými účastníkmi konania.

18. Vychádzajúc z čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých, dosiaľ známych skutočností, ktoré boli obsiahnuté v návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia matky, ako aj v odvolaní otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie, oboznámiac sa i s následným podaním otca zo dňa 31. 10. 2022, doručeným súdu prvej

inštancie dňa 02. 11. 2022, ktorým boli súdu oznámené nové okolnosti, dospel k záveru o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie obsiahnutom vo výroku I. a II. odvolaním napádaného uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Súd prvej inštancie výrokom I. nariadil otcovi maloletého dieťaťa, aby odovzdal maloletého Y. W. do dočasnej osobnej starostlivosti matky T. W., pričom zároveň vyslovil, že matka je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť a výchovu maloletého dieťaťa v bežných veciach, maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

21. Hoci matka maloletého dieťaťa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 13. 10. 2022 uviedla, že maloletý sa po opustení spoločnej domácnosti nachádza v jej starostlivosti a neodkladným opatrením navrhovala, aby súd rozhodol o zverení maloletého Y. do jej osobnej starostlivosti, súd prvej inštancie konajúci vo veci uvedený návrh matky na rozhodnutie neprevzal, ale s prihliadnutím na zistenú zmenu skutkovej situácie, keď zo spisu vyplynulo, že otec, po oboznámení s návrhom na rozvod manželstva a opustení spoločnej domácnosti, maloletého matke odňal, súd prvej inštancie rozhodol o veci podľa § 367 ods. 1 CMP a nariadil otcovi maloletého matke odovzdať. Konajúci súd reagoval na zmenu výchovného prostredia, v ktorom sa maloletý nachádza, ktorá zmena nastala až po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Nariadeným neodkladným opatrením spôsobom upraveným vo výroku I. súd prvej inštancie komplexne upravil dočasný výkon rodičovských práv tak, že nariadil otcovi maloletého dieťaťa maloletého odovzdať do dočasnej osobnej starostlivosti matke a následne v totožnej výrokovej vete vyslovil, že matka je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť a výchovu maloletého dieťaťa.

22. Pokiaľ teda v podanom odvolaní otec maloletého namieta, že „súd prvej inštancie nariadil otcovi maloletého odovzdať matke bez toho, aby maloletého zveril do výchovy a starostlivosti matky (hoci formálne správne matka navrhovala) a vytvoril tak veľmi nešťastnú situáciu, kedy nie je rozhodnuté o zverení do starostlivosti iba jedného z rodičov“, odvolací súd poukazuje na úplné znenie výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd po nariadení otcovi dočasne odovzdať maloletého matke, vyslovil, že matka je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť a výchovu maloletého dieťaťa, v bežných veciach maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, čím de facto rozhodol i zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Súd prvej inštancie tak dočasne upravil i následný výkon osobnej starostlivosti o maloletého, ktorá sa bude realizovať po vykonaní odovzdania maloletého dieťaťa matke. Odvolaciu námietku otca týkajúcu sa neúplnosti úpravy výkonu rodičovských práv preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v súdnej veci je nariadenie neodkladného opatrenia dôvodné. Súdená vec sa týka (dočasnej) úpravy výkonu rodičovských práv a povinností dieťaťa vo veku nedovŕšeného 1 roka, ktoré je svedkom vypätých situácií medzi rodičmi, keď matka jednak v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, rovnako v návrhu na rozvod manželstva opísala skutky a vyhrotené situácie medzi rodičmi, kedy dochádzalo zo strany otca k vyhrážkam smerom k matke, násilnému správaniu a obmedzovaniu matky otcom v jej správaní, rozhodovaní, v otázkach týkajúcich sa i maloletého dieťaťa. Uvedené konania otca matka pociťovala v takej intenzite, že dňa 13. 10. 2022 učinila na Okresnej prokuratúre Zvolen oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že konaním mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu.

24. Ďalej z obsahu súdneho spisu vyplýva i reakcia otca na podaný návrh na rozvod manželstva, keď otec maloletého dieťaťa (manžel navrhovateľky) po oznámení mu skutočností, že navrhovateľka neodkladného opatrenia (opätovne) iniciovala konanie o rozvod manželstva, na uvedenú okolnosť zareagoval tým, že maloletého odňal z opateru a starostlivosti jeho matky, čím v skutočnosti naplnil vyhrážky obsiahnuté v popise skutkových okolností navrhovateľkou, oddelil dieťa vo veku nedovŕšeného 1 roka od matky, tak ako matke predtým uvádzal, že táto maloletého „syna už neuvidí“.

25. Odvolací súd sa pre náležité zistenie skutkového stavu v otázke popísaného správania sa otca maloletého, v konaní o starostlivosti súdu o maloleté dieťa, oboznámil i s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen č. k. 18P/43/2014, v ktorom súd konal o návrhu na rozvod manželstva účastníkov konania B. W. (bývalej manželky otca maloletého dieťaťa) a W. W. (otca maloletého dieťaťa v súdnej veci), v ktorom konaní bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 18P/43/2014-235 zo dňa 01.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.

k. 15CoP/35/2015-275 zo dňa 12.08.2015. Po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že neprimerané, agresívne a násilné správanie otca maloletého dieťaťa opisovali veľmi obdobným spôsobom predchádzajúca ako i súčasná manželka otca maloletého dieťaťa, z čoho možno dôvodne predpokladať, že otec maloletého dieťaťa mieni uvádzané vyhrážky vážne a tieto je schopný i naplniť. V súčasnosti navrhovateľka neodkladného opatrenia opisuje, že v ich spoločnom dome sa nachádza niekoľko strelných zbraní, ktorých je otec maloletého dieťaťa držiteľom, pričom po opustení spoločnej domácnosti matkou, otec dieťaťa napriek nesúhlasu matky odňal maloletého od matky, bez ohľadu na citové väzby, ktoré bezpochyby dieťa tak útleho veku má na matku vytvorené.

26. Pokiaľ v podanom odvolaní otec maloletého dieťaťa uvádza, že v súčasnom prostredí, v ktorom sa maloletý s matkou nachádza, v domácnosti matky zo strany matky, prichádza maloletý do kontaktu i s osobami (súrodenci matky), ktoré na maloletého nemôžu mať dobrý vplyv, nakoľko boli spájané s drogovou trestnou činnosťou a pod., odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenie otca maloletého dieťaťa nie je nijakým spôsobom preukázané a ani osvedčené. Uvedené zostáva len v rovine tvrdenia otca maloletého dieťaťa. Je však dôležité, aby maloleté dieťa nebolo svedkom konfliktov a násilného správania sa rodičov, aby nebolo vystavované stresu, násiliu, hádkam, vyhrážkam a pod., ktoré nepochybne mimoriadne negatívne vplývajú na psychiku maloletého dieťaťa a majú nepriaznivý vplyv na jeho duševný stav a ďalší psychický rozvoj. Práve uvedená skutočnosť bola v prejednávanej veci dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia súdom.

27. Pokiaľ v podanom odvolaní otec uvádza, že matka maloletého dieťaťa nebola schopná a ani t. č. nie je schopná sa o maloleté dieťa postarať a na podporu svojich tvrdení predložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 02.09.2022, v ktorom mu bol priznaný nárok na materské od 16.06.2022, uvedené rozhodnutie nijakým spôsobom nepreukazuje neschopnosť matky postarať sa o maloleté dieťa, jej nespôsobilosť vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa alebo dohodu medzi rodičmi o tom, že starostlivosť o maloletého bude reálne zabezpečovať otec maloletého dieťaťa. Pokiaľ matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v návrhu na rozvod manželstva ako i v oznámení o skutočnostiach nasvedčujúcich o spáchaní trestného činu opisuje dominantné a manipulatívne správanie otca, požiadať o materské príslušnú Sociálnu poisťovňu, mohol formálnym spôsobom otec maloletého dieťaťa samostatne, po vlastnom uvážení, a to i bez dohody, či vedomosti matky maloletého dieťaťa, a preto uvedené nemá zásadnú výpovednú hodnotu pre potreby rozhodnutia o veci. Navyše, v podanom vyjadrení k odvolaniu otca matka súdu uviedla, že uvedené bolo vykonané formálne, predovšetkým z dôvodu finančnej motivácie, aby rodinne neklesli príjmy, pričom však stále starostlivosť o maloletého zabezpečovala práva matka. Zároveň súdu predložila žiadosť o odňatie materského príspevku priznaného otcovi maloletého dieťaťa, ktorú matka doručila Sociálnej poisťovni dňa 12. 10. 2022. Otcovú uvádzanú okolnosť a otcov predkladaný dôkaz preto odvolací súd nevyhodnotil ako spôsobilý pre iné rozhodnutie o veci. Zároveň nespôsobilosť matky zabezpečiť náležitú starostlivosť o maloletého nebola zo strany otca maloletého dieťaťa preukazná ani osvedčená iným spôsobom.

28. Pokiaľ sa týka podania otca zo dňa 31. 10. 2022 a dôkazu predkladaného vpriebehu konania o neodkladnom opatrení - lekárskej správy zo dňa 28.10.2022 z urgentného príjmu, na ktorý bol maloletý prijatý, ktorý dôkaz otec predkladá za účelom preukázania nespôsobilosti matky postarať sa o maloletého, odvolací súd uvádza, že z predloženej lekárskej správy vyplýva, že urgentný príjem chirurgicky navštívila s maloletým jeho matka, ktorá priebeh úrazového deja popísala prisadnutím si ľavej dolnej končatiny maloletým a v tom dôsledku vzniknutý opuch v oblasti členka. Odvolací súd uvádza, že uvedená situácia môže nastať u ktoréhokoľvek z rodičov starajúcich sa o maloleté dieťa, neznamená a ani nenaznačuje zanedbanie dohľadu, či náležitej starostlivosti o maloleté dieťa, resp. neprimerané správanie rodiča voči svojmu dieťaťu. Uvedený dôkaz preto neosvedčuje okolnosti svedčiace proti matke. Uvedené možno na strane druhej vyhodnotiť i ako zodpovedný postup matky, ktorá po menšom poranení spojenom opuchom, spôsobenom pri bežnej činnosti dieťaťa, je dostatočne zodpovedná a obozretná a za účelom odborného posúdenia zranení, či možných následkov, s dieťaťom navštívila urgentný chirurgický príjem.

29. Pokiaľ v podanom odvolaní otec maloletého dieťaťa ďalej namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, a že mu boli odňaté procesné práva tým, že súd vo veci o neodkladnom opatrení rozhodol bez toho, aby sa k uvedenému mohol vyjadriť otec maloletého dieťaťa, odvolací súd uvádza, že postup súdu prvej inštancie bol v súlade so zákonom, keď podľa ustanovenia § 329 ods. 1 veta prvá

CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

30. Inštitút neodkladného opatrenia reaguje práve na situácie, kedy je nevyhnutný okamžitý zásah súdu, pričom však potrebu okamžitej dočasnej úpravy pomerov súdom, musí ako zákonnú podmienku nariadenia neodkladného opatrenia, minimálne osvedčiť navrhovateľ neodkladného opatrenia. V súdnej veci na základe vyjadrení a listinných dôkazov predložených spoločne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a následne i skutočností súdom zistených (podaný návrh na rozvod manželstva na Okresnom súde Zvolen) je v súlade s právnou úpravou, aby konajúci súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia i bez výsluchu a vyjadrenia strán. Odvolaciu námietku otca týkajúcu sa namietanej arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a odopretia možnosti vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

31. V podanom odvolaní otec maloletého dieťaťa uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie napáda v rozsahu výroku I. a výroku II. Vo zvyšnej časti uznesenie súdu prvej inštancie nenapadol. Výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 100,- Eur mesačne otec maloletého dieťaťa napadol len formálne v úvodnej časti, v ktorej vymedzil rozsah napádaného uznesenia. Osobitnú odvolaciu námietku k výroku o uložení povinnosti dočasne plniť výživné na maloleté dieťa otec nevzniesol, neuviedol, v čom považuje uvedené rozhodnutie súdu obsiahnuté vo výroku II. za nesprávne a z akých dôvodov. V tejto časti je odvolanie otca neúplné, neodôvodnené, neobsahujúce konkrétnu odvolaciu námietku.

Vzhľadom na skutočnosť, že výrokom I. konajúci súd nariadil otcovi maloletého dieťaťa dieťa odovzdať do dočasnej osobnej starostlivosti matky a zároveň vyslovil, že táto je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť, súd prvej inštancie správne upravil i vyživovaciu povinnosť otca, hoc len dočasne a v nevyhnutnom rozsahu, ktorá výška výživného by mala pokrývať nevyhnutné potreby dieťaťa vo veku jedného roka. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd potvrdil i výrok II. napadnutého uznesenia.

32. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že dopytom na okresný súd zistil, že matka dosiaľ nepodala na príslušný súd návrh vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu tak, ako jej to uložil súd prvej inštancie vo výroku IV uznesenia. Je však nutné uviesť, že predmetné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bola zároveň matke uložená vyššie uvedená povinnosť, súd prvej inštancie vydal dňa 19.10.2022, pričom na splnenie uvedenej povinnosti uložil matke lehotu 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

Skutočnosť, že matka do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu (15.11.2022) uvedenú povinnosť nespĺnila v priebehu lehoty, ktorej plynutie sa ešte neskončilo, nezakladala prekážku pre potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti v napadnutých výrokoch.

33. Zároveň je odvolaciemu súdu z vlastnej činnosti známe, že matka dňa 14. 10. 2022 podala na Okresnom súde Zvolen návrh na rozvod manželstva, v ktorom konaní vo veci samej bude rozhodované i o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, a preto nariadené neodkladné opatrenie má dočasný, prechodný charakter, keď o úprave rodičovských práv a povinností bude rozhodnuté vo veci samej po vykonaní náležitého dokazovania v potrebnom rozsahu. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku I. a II. potvrdil ako vecne správne.

34. Odvolací súd preskúmal ako výrok závislý i výrok V. odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Nakoľko v súdnej veci bolo neodkladné opatrenie vydané pred začatím konania, pričom matke bola uložená povinnosť v lehote 30 dní podať návrh na súd vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, nebol dôvod pri rozhodnutí o neodkladnom opatrení rozhodovať o trovách konania. O trovách konania, včítane trov konania o neodkladnom opatrení, bude súdom rozhodované pri rozhodnutí o veci samej. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku V. zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 psím. d) CSP, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené vyššie, odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania.

35. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).